

tot mai mare, adică tot prin mai multă lumină și cultură religioasă: vă recomand și vouă părintește să țineți cu toată tăria la credința în D-zeu, și la biserica străbună, bucuria noastră în zile bune, și mângâierea noastră în zile de cercare; să țineți la acea biserică, care fu scutul și limanul mântuirii și al fericirilor nostri părinți, de alungul veacurilor furtunoase, și să o lăsați și voi de sfântă moștenire fiilor voștri din neam în neam, precum a-ți moștenit-o și voi dela fericirii voștri părinți.

Ve recomand iubitorilor se îmbrățișați și învățătura religioasă din toate puterile voștre, căci ea este care ridică pe om la viață, la cinste, la bunăstare și la ocuparea unui loc tot mai ales în societate, apropiindu-l tot mai mult de bine și fericire.

De aceea voi cei mai în vîrstă adunați-ve în jurul bisericii străbune, precum trebuie să se adune și tineretul în jurul scolei profesionale, și din serviciile divine, precum și din învățăturile preoților, siliți-ve a lua nu numai îndemn de evlavie, dar și învățături bune și folositoare, de cari sunt pline acele servicii divine, ca așa să se pogore binecuvîntarea lui D-zeu în casele și familiile voștre, în lucrurile și întreprinderile voștre, și darul lui D-zeu să ve însoțescă în toate zilele vieții voștre.

Amin.

Actul instalării.

Mare și memorabilă are să rămână în istoria bisericii noastre, ziua de 28 Februarie v. (12 Martiu n.) 1899, ziua în care reprezentanții poporului și ai clerului nostru din Metropolia gr.-or. română de Transilvania și Ungaria, au așezat în chip festiv și măreț, în scaunul de Archiepiscop și Metropolit pe alesul bisericii și trimisul Domnului, pe Archiepiscopul și Metropolitul Ioan Mețianu.

Plin de strălucire și de demnitate a decurs întreg acest sărbătoros act de instalare, și noi, fiii bisericii, ne simțim ați deosebit înșeninați și plini de nădejdi în sufletele noastre, după ce vedem fapt consumat această tuturor și din toate punctele de vedere impunătoare instalare.

Iată frumoasa ordine în care a decurs:

După-ce membrii congresului nostru național-bisericesc se adunaseră în număr însemnat, în biserica parochială din Sibiu-cetate, să statorosească în scurt programul ședinței de instalare și de terminare a lucrărilor congresuale, după care pe la orele 8^{1/2} a pornit congresul din biserică spre reședință, pentru a invita pe Archiepiscopul și Metropolitul la biserică, în mijlocul congresului.

Înainte mergea corul bisericesc de 14 clerici sub conducerea profesorului de cântări bisericesti D. Cunțan, apoi preoții slujitori în următoarea ordine: diaconii Demetriu Câmpăan și Ioan Popovici, protopresbiterii Ioan Popoiu, Dr. Remus Roșca și Ioan Droc, archimandriții Filaret Musta și Augustin Hamsea, și în urmă Pr. C. Sa archimandritul și vicariul arhiepiscopesc Dr. Il. Pușcariu, urmați de membrii congresului, doi cu doi.

Intimpinându-l și conducându-l, dela reședință până la intrarea în biserică, corul a cântat într-una cântarea Archiepiscopului.

În biserică Inalt Pr. S. Sa a ocupat loc pe un scaun așezat în naia bisericii înaintea scaunului arhiepiscopului, după care Ilustritatea Sa dl archimandrit și vicariu Archiepiscopesc Dr. Ilarion Pușcariu, ca comisar al Consistorului metropolitan pentru conducerea actului electoral, ocupând loc în fața arhiepiscopului, a deschis ședința festivă a Congresului de instalare.

Notarul general Mateiu Voileanu dă cetire în originalul unguresc și în traducere română, rescriptului ministerial prin care se notifică prea înalta aprobare a alegerii de Metropolit.

După acesta comisarul rostese cu o frumoasă oratorie, următoarea vorbire festivă:

Mărit Congres!

Preaonorăților Domni Deputați!

Reprezentanța supremă a bisericii ortodoxe române din Ungaria și Transilvania, Congresul ei național, pe baza dreptului de autonomie bisericescă asigurată prin art. IX de lege din a. 1868, a ales în ședința sa dela 19 Decembrie a. tr. în cale canonică și constituțională pe arhiepiscopul și metropolitul său, în persoana Inalt Preasfințitului Domn Episcop Ioan Mețianu.

Maiestatea Sa Prea Înălțatul nostru Impărat și Rege Francisc Iosif I. s'a îndurat pregrațios a aproba această alegere, și pe alesul nostru a-l întări de arhiepiscop și metropolit.

Acum dară înainte de toate să dăm laudă lui D-zeu celui în veci mărit, căci a pregătit pentru credinciosul său popor român ortodox această zi de bucurie, și bisericii ortodoxe române din Ungaria și Transilvania i-a trimis pre mirele ei dorit, scoțându-o din doliul vîduviei și din nesiguranța și îngrijirea la care o aruncase repausarea în Domnul, a fericitului antecesor în scaunul metropolitan.

Apoi să mulțumim din adîncul inimii noastre Prea Înălțatului nostru Impărat și Rege Francisc Iosif I pentru preagrațioasă întărire de arhiepiscop și metropolit a alesului nostru, precum și Inaltului regim al țării, pentru binevoitoarea recomandare și spriginire a alegerii sevărșite prin Congres.

Astfel ușurați în simțimentele noastre prin espresiunea recunoștinței noastre la aceia, cărora se cuvîne, ne credem a fi la înălțimea

onorificei noastre misiuni, când pre iubitorul, alesul și întăritul nostru arhiepiscop și metropolit, îl introducem în scaunul strălucit al vrednicilor săi antecessori.

(Aci comisarul Dr. Pușcariu, pășind spre Preasfințitul Archiepiscop, îl conduce de la scaunul pe care se așezase, la scaunul arhiepiscopului, Inalt Prea Sfințitul urcă treptele și stă în scaun cu sfânta Cărbă în mână, iar corul seminarial condus de profesorul G. Dima întonează: „Pe stăpânul și arhiepiscopul nostru, Dómnne păzește-! Intru mulți ani stăpâne!“ Momentul era înălțător.

Comisarul întorcându-se la locul seu presidial, urmăză acum a rosti și mai avîntat următoarele la adresa deja instalatului Archiepiscop și Metropolit:)

Mărit Congres!

Insemnat și măreț act este acesta în viața noastră bisericescă!

Dumnezeu cu puterea și bunătatea sa nemărginită și cu sfatul său necuprins de mintea omenescă, a binevoit a întorcea întristarea noastră întru bucurie. Bucuria noastră este justă, nobilă și curată, pentru-că izborește din câștigarea bunurilor mai înalte, ce dau mângâierea și fericirea temporală și eternă a unui popor. Biserica ortodoxă română din Ungaria și Transilvania, primesce astăzi pe capul și conducătorul seu. Cu ziua de astăzi ea nu mai este îngrijată, căci sörtea sa este pusă în mâni tari și sigure.

Clerul și poporul român ortodox din metropolie despărțit de ocupațiunile ălbnice, înbrăcat în haine de sărbătoare, ca și înnoit în cugete și simțimente, dă laudă și mulțumită lui D-zeu pentru că i-a fost dată posibilitatea a alege prin reprezentanții săi, nu după mulțitudine așteptare, după dorința inimii sale și din nălmul său pre Archiepiscopul și Metropolitul său.

O, cât au dorit părinții noștri și cât au luptat pentru acest drept; dară ei erau nemărgăiați pentru sörtea tristă a bisericii lor! Un secol și jumătate s'a aflat biserica română ortodoxă din Ungaria și Transilvania lipsită de ierarhia sa națională, umilită și aservită intereselor străine, ceea-ce a împedat pe poporul român în dezvoltarea lui culturală.

Starea acesta anticanonică și păgubitoare a deșteptat în frunțuși nălmul nostru dorul înfocat de emancipare bisericescă, care i-a condus prin multe lupte și jertfe la restaurarea vechiei noastre metropolii istorice naționale. În fruntea luptelor purtate cu perseveranța aceea ce credința ture în dreptatea causei numai e în stare a o înspera, a stat grandioasă figură a marelui arhiepiscop Andreiu, talentele sale, cunoscințele și energia sa a putut să ducă lupta la un rezultat strălucit. Pentru restaurarea metropoliei, biserica ortodoxă română va fi providențialului bărbat pururea recunosctore.

Petruși de suferințele părinților noștri, dară totodată însuflețiti de bucuria că nouă ne-a fost rezervat a vedea pe toți românii ortodocși din Ungaria și Transilvania, ca pe fiii unei mame, întruniți în metropolia noastră națională, și a esercia astăzi în înțeleșul

canonelor santei noastre biserici ortodoxe cel mai înalt drept constituțional, cu entuisiasm religios să șicem cu Psalmistul:

„Veselscă-se inima celor ce caută spre „Domnul. Căutați pre Domnul și ve întăriți. „Căutați fața lui pururea. Aduceți-ve aminte „de minunile și judecățiile gurei lui“. (Psalm 104 v. 1—5.)

Una dintre cele mai frumoase trăsături caracteristice ale poporului român a fost și este religiozitatea și moralitatea, ceea-ce în lipsa de alți factori culturali, mai ales în timpurile cele vitrege, a susținut în el tranșcilitatea și tăria sufletească și l'a făcut popor brav și folositor patriei, deopotrivă cu celelalte popore conlocuitoare; această însușire caracteristică a religiozității și moralității și-o a păstrat poporul român prin ținerea cu tărie la religiozitatea strămoșescă. Vechia metropolie a Românilor ortodocși din Ungaria și Transilvania a fost pentru poporul român „alma mater“, care cu iubire adună la siml său pre toți fiii sei. De această metropolie este legată întreaga istorie națională a poporului român din patrie. Ea ne-a conservat limba și literatura națională și de ea și prin ea s'a adăpostit și adăpat neamul nostru cu apa cea vie sufletească.

Pe scaunul plin de mărire al acestei venerabile metropolii, s'a introdus și ridicat astăzi bărbatul doririlor inimelor noastre, care prin activitatea sa mănăsă în via Domnului, ca episcop al unei diecese din metropolia noastră, într'un restimp apröpe de un pătrar de secol, prin zelul și devotamentul său pentru biserică, pentru progresul cultural al poporului român și pentru binele patriei, a dat probe învederate despre vocațiunea sa apostolică, spre mărirea numelui lui D-zeu și spre fericirea nălmului și a fiilor săi sufletești.

Inalt Preasfințite Părinte Archiepiscop și Metropolit!

Clerul și poporul din metropolie, prin repesentanța sa legală, V'a încredințat cărma bisericii noastre naționale și cu dragoste și venerațiune ve primește astăzi în mijlocul lor, așteptând binecuvîntare, mângâiere și scut de apărare între ispitele vieții. Dumneșeu V'a dăruit cu o inteligință superiöră, ca să înțelegeți a face voia Lui; V'a dat și un suflet nobil și o inimă caldă ca să voiiți cu tărie și hotărîre a lucra pentru binele poporului român.

Dumneșeu se-ți dea viață îndelungată, sănătate și putere, ca să poți purta sarcina cea grea a chiemării arhiepiscopului în noua pozițiune înaltă, ce ai primit, făcendu-Te făclie luminătoare a bisericii, părinte adevărat al poporului și apărător înțelept și întrepid al intereselor lui culturale.

Să trăești mulți ani!

Vii și însuflețite urări „să trăiască“ răsunară din toate pepturile în biserica îndesuită de public ales, și de trei ori după olaltă, ca un cor urias, repetară cei preșenți urarea „se trăiască!“

Senin, inspirat, și cu inimă înălțată dă, la aceste doriri de bine ale măritului Congres, făcute prin rostul Prea cuviosului său președinte, răspuns

FOIȚA.

ODĂ

la întronisarea Escelenției Sale Inalt-preasfințitului Domn Archiepiscop și Metropolit

IOAN MEȚIANU,

— 28 Februarie v. 1899. —

„Luminează-te, luminează-te Ierusalime! că a Domnului mărire peste tine a răsărit“. (Is. 60, 1.)

Alungă-ți jalea mamă, Biserică străbună —
Cu semnul biruinței, acum te încunună;
Depune-ți vëlul negru; o, lasă nu mai plânge,
Resfiră-ți grija mare, ce mult, de mult te frânge.

Fii veselă mirăsă, că ceriu-ți e iar senin,
Se resfiră norii cei groși și nu mai vin.
Iată, că primăvara asupra Ta adie,
Ca dintr'o amorțelă grea, astăzi reinvie...

Văduțu-te-am cum plângi, ca fii buni am plâns și noi!

Gânditu-ne-am la desastre și prea grele nevoi:

Numai chiar la una, nu ne-am gândit, cum-că ore,

Sus pe firmamentul tēu, mai vedea-vom un sörre?

Insă Mare ești Tu Dómnne, să fii în veci lăudat;

Căci pe cel-ce l'am dorit — pe acela ni-l'ai dat —

Trimisu-ne-ai „Alesul“ ce 'n mult bine-au sporit —

Ca să ne conducă naia la portul mult dorit . . .

Ba datu-ne-ai pe tronul, cel nalt a lui Șaguna,

Pe cel-ce și prin tapte, a fost demn tot-deuna;

Pe vrednicul urmaș, român neaoș, adevărat—

Mai mult și din ce pöte vre-o dată am sperat.

Simțită a și fost lipsa, de atare stăpân,

Intru acest secol rēu, fatal și de tot păgân.

Când totul năvălesce, ca să ne prăbușescă,

In ființa și credința noastră strămoșescă!...

*

Saltă dar acuma, Biserică străbună;

Căci iată Ți-se arată, o eră mai bună.

O tainică șoptire, acuma ne vestese,

Că protectorul înalt, cu drag te ocrotese!

Da! Te ocrotese prin prea vrednicul tēu ales,

Cu votul preponderant, al măritului congres!

Căruia îi urăm: viață în fericire,

Și mulți ani fericiti, în fapte de nemurire.

Chitighaz, 1899.

Iosif Ioan Ardeleanu.

Escelenției Sale Inalt Preasfințitului Domn Archiepiscop și Metropolit

IOAN MEȚIANU.

Pe cât e de gerösă și iarna mai cumplită,

Pată și primăvara 'i mai caldă și 'nflorită,

Pe cât o națiune trăesce 'n suferință,

Pată e mai putinte și mândră 'n biruință.

Și omul cu cât rabdă barbara nedreptate,

P'atât este de falnic în zi de libertate!

Ca fluxul și refluxul e viața omenescă;

Ca fluxul și refluxul fú sörtea românescă!

Dar scris e 'n cartea sfântă cu litere de foc,

Că numai cel nemernic e om fără noroc.

Cel vrednic, cel cumințe și scie ce voesce,

Pe tot ce pune mâna viează și 'nflorose;

Și nu-i nici o putere mai mare ca voința,

Avënd tovarēși vrednici: speranța și credința.

Voit-ai și sperat'ai și ai cređut Preasfinte,

Și din Rēsșnov ca Vultur sburași tot înainte;

Și-atât de sus ești astăzi, încât din înălțime

Veđi totul și Te vede întreaga Românie!

Archipăstor, Ilustre, ce repesenți credința,
Părintele din Ceruri se-ți sprigine dorința,
Ani mulți! Să fii „Șaguna“ cel bun și 'ndurător
Archangel pentru Lege, Lucifer la popor!

Rēsșnov, în Februarie 1899.

George Proca,
Inv. dir. în pensiune.

Inalt P. S. Sa Archiepiscopul și Metropolitul *Ioan Meșianu*. Cuvântul în Pr. Sf. Sale îl publicăm în totă estensiunea sa în fruntea țiarului, mai însemnând aici numai, că el a fost rostit cu o oratorie cu adevărat măiastră, sigură, undulătoare, străbătătoare la inimi. Indesebi înălțătoare impresie a făcut asupra tuturor inspirata adresare cu mulțumiri către Provedința divină, la începutul vorbirii, precum și partea unde face „promisiune solemnă înaintea lui Dumnezeu și a omenilor”, despre lucrarea în folosul bisericii și neamului pe care are să o urmărească în totă viața Sa și în noua demnitate.

Aprobarile zgomotoase au întrerupt adesea avântul discurs, iar la sfârșit ele s'au prefăcut în adevărată ovațiune însuflețită la adresa înaltului Prelat.

Trebuie la locul acesta să amintim și aceea, că atât în decursul vorbirii comisarului, cât și a răspunsului Escelenției Sale, congresul erupsea în frenetice, însuflețite și sincere aplause la adresa Domnitoriului nostru iubit, de câte ori numele Acelui era amintit.

După sfârșirea de bune speranțe dădătoare vorbiri-program, Inalt Prea Sfințitul a fost îmbrăcat de către preoții slujitori, în plin ornat arhieresc, și a pontificat, cu strălucită asistență, la sfânta liturgie — în decursul căreia eminentul cor al dlui profesor Dima a dat cu cunoscuta-i acurateță și artă, răspunsurile.

După serviciul divin, între orele 12 până 1 și jum., au urmat *recepțiunile festive*; iar dela 2 până la 5 *banchetul* și sara *concertul festiv*, toate splendide și impunătoare, despre cari se va raporta în numerii viitori.

Conductul cu torțe.

Sâmbătă seara i-s'a oferit Sibiului una dintre vedenile mărețe, care numai foarte rar se dau. A fost grandiosul *conduct de facile* arangiat în onoarea Inalt Preasfinției Sale noului nostru Archiepiscop și Metropolit.

Conductul a fost compus în piața Hermann, și la orele 8 s'a pus în mișcare.

Puternica muzică militară a regimentului 31 de infanterie, în cadrul său de lampioni, mergea în frunte, întonând melodii românești, urmată de lungul șir dublu de torțe, purtate de o parte a tinerilor noștri seminariați, clerici și pedagogi, de studenți români din clasele superioare dela școlile medii din loc, de tineri meseriași și de popor.

Șirul de facile era foarte lung, ocupând mai mult de jumătate din Strada Cisnădiei, și urmat de un public de mai multe mii de oameni, domni, dame, ofițeri, oficiali, studenți și popor. Ferestrele caselor erau îndesuite de privitori cari admirau frumosul conduct arangeat în onoarea ilustrului nou cetățean al Sibiului, Metropolitul român.

Traversând strada Cisnădiei și Piața-mare, conductul a ajuns în strada reședinței arhieriscopale, unde era deja o atât de mare aglomerație de lume, încât poliția abia mai putea ține ordinea, pentru a păstra înaintea reședinței locul necesar conductului și muzicii.

Oprită sub ferestrele reședinței, muzica a executat o admirabilă piesă, care a tinut peste 20 minute.

După asta domnul avocat fiscal consistorial, *Ioan A. de Preda*, a ținut la adresa Inalt Preasfințitului sărbătorit, care apăruse în splendid ornat de gală de color lila, în ferestra salonului, următoarea cuvântare:

Escelenția Văstră!

Inalt Prea Sfințite Archiepiscop și Metropolit!

După tristele zile dela 28 Iunie și 16 Octombrie 1898 st. n. zilele dela 31 Decembrie 1898, 18 Februar și 12 Martie 1899, vor fi pururea zile de bucurie, zile de sărbătoare pentru credincioșii de confesiunea gr. or. din Ungaria și Transilvania.

Pentru că la 31 Decembrie 1898, st. n. votul congresului nostru național bisericesc, glasul alor mai mult de un milion și jumătate credincioși gr. or. din patrie, V'a chemat pre Escelenția Văstră se ocupați postul cel mai înalt în biserică, V'a oferit cea mai înaltă demnitate ce biserică noastră poate oferi.

La 18 Februarie a. c. st. n. Majestatea Sa Înălțatul nostru Impărat-Rege s'a îndurat a aproba această alegere. Iar la 12 Martie c. adecă la ziua de mâine, Inalt Prea Sfinția Ta, Vei fi întronat, Vei fi formal introdus în înalta sferă de activitate, ce Te ascăptă. Mâine deci vei lua în mână conducerea și guvernarea bisericii din arhidieceză și întreaga metropolie.

Actele acestea din zilele din urmă și faptele prin ele indeplinite, sunt însă în mai multe privințe memorabile și de o osebă însemnată pentru biserică noastră:

Și anume nu numai prin aceea că prin ele bisericii veduvite îi se dă iarăși capul și mirele ei, iar poporul credincios își primesc iarăși păstoriul și părintele seu, ci aceleași acte sunt de o osebă însemnată și în urma împrejurărilor aceleia, că prin ele ni se prestă tot de odată dovedă, că constituția noastră bisericescă, fortăreața aceea ce este chemată a garanta și asigura dezvoltarea noastră pe terenul cultural bisericesc — ea viează, prosperă, funcționează regulat și este respectată de toți factorii decizatori.

Constituția asta a noastră bisericescă înseamnă un element de viață, sine qua non, un element absolut necesar pentru existența și dezvoltarea noastră atât pe teren bisericesc cât și național. — Ea astăzi, a devenit proprietatea fiecărui credincios al bisericii noastre și a pătruns în sentimentul fiecăruia întru atât, încât fiesc-care este deplin conșci de drepturile și datorințele ce ea — constituția — îi le asigură și respective îi le impune, și nici nuși poate închipui această biserică altcum, decât cu constituția ei împreună.

Dișeu mai înainte anume, că constituția noastră bisericescă e de importanță pentru dezvoltarea noastră și pe teren național. Și ca se justifică această constatare faptul: că geniul limbei și al naționalității române din timpurile cele mai vechi și până azi s'a manifestat, ba pot se și că mai ales azi, se manifestă în deosebi pe terenul bisericesc. Și acest geniu aduce cu sine că românii, aparținând ei ori căreia dintre cele două confesiuni de ritul grecesc, tocmai pentru că aparțin vre-uneia dintre aceste două confesiuni, între sine, pre un individ care nu ar aparține vre-uneia din aceste două confesiuni de ritul grecesc, nu'l mai privesc de român, chiar dacă el ar fi născut din părinți români.

Românului, legea sa strămoșască, limba și naționalitatea, îi sunt noțiuni, ce nu pot fi despărțite una de alta.

De aceea și ține Românul cu aceeași tărie la fiecare dintre ele.

Din toate acestea rezultă, că acela care devine pus în fruntea vre-uneia dintre bisericile române, acela și așa dîcând vrînd ne-vrînd ia asupra sa un rol conducător și iniuriitor și în afacerile culturale naționale.

Grea este deci Prea bunule Prelat! misiunea înaltă ce ai binevoit a lua asupra-Ți. Grea și foarte anevoioasă:

Și anume grea este această misiune nu numai în general, întru cât adecă nu este ușor a fi urmaș vrednic al marelui Andreiu, al urdătorului și întemeietorului constituției noastre bisericesci, sau al bunului Miron, carele chiar și ultimile momente ale vieții sale și le-a pus în serviciul dezvoltării constituției noastre bisericesci în sensul cel mai liberal.

Grea este ea, misiunea aceasta și în special, întru cât adecă tocmai acuma, chestiuni bisericesci foarte grele și după natura lor foarte delicate, își așteaptă rezolvirea lor, sub conducerea Escelenției Tale, în sinodele și congresele noastre naționale.

Grea este în fine această misiune și de aceea, că în vitregile timpuri de azi, preste tot nu este ușor a strecura gingașa nae a bisericii noastre, printre valorile și prăpățiile ce o înconjură — la limanul cel dorit.

Rezoluția cu care Inalt Prea Sfinția Ta, din capul locului Te-ai supus votului congresului, bunul tact, rara inteligență, caracterul firm și energia chibzuită — însușiri toate acestea, prin care și până acum ai escelat în onorificele posturi ce în biserică ai ocupat, toate acestea nu sunt garanță deplină că alegerea a fost nimerită și că sôrtea bisericii noastre unei bune și înțelepte conduceri a fost încredințată!

Astfel deci cu deplină liniște sufletescă și încredere privim în viitor! Rămânându-ne încă numai una, ca să împlorăm ceriul ca se Vă dăruiască o viață încă destul de lungă, pentru ca să ve fie și posibil de a satisface justelor noastre aspirațiuni și așteptări.

Să trăiască deci Escelenția Sa, Inalt Prea Sfințitul nostru arhieriscop și metropolit Ioan!

Cuvintele domnului Preda au fost urmate de un puternic răsănet „să

trăiască” ieșit din mii de pepturi și dus valuri-valuri, peste marea de public din stradă, până departe-depart!

În mijlocul unei încordate tăceri și în liniștea serii, a răspuns Inalt Preasfințitul Domn Metropolit, cu vocea Sa puternică încât se auzea până bine departe în stradă, — mulțumind din inimă pentru această manifestație frumoasă, manifestație pe care de altfel Inalt Preasfinția Sa declară, că nu o privește făcută numai la adresa persoanei Sale, cât mai vîrtos la adresa bisericii înșasi, căci, dîce Esc. Sa, fiind El capul bisericii, nimenea nu poate manifesta nici pentru nici contra capului bisericii, fără a manifesta prin asta pentru sau contra bisericii ca atare, și tocmai pentru asta sunt atât de regretabile atacurile ce se îndreptăză contra capilor bisericesci din anumite părți.

La cuvintele antevorbitorului ce privește constituționalismul în biserică noastră, In. Pr. Sf. Sa accentuă, că nu a venit aici să domnescă într'un spirit ce ar cădea în afară de spiritul constituționalismului, ci a venit ca părintele la fii sei iubitori, cu a căror sprigin comun, pe care îl și cere, are dorința să conducă biserică spre idealurile sale. Iar acest sprigin speră a-l și avea, ba îl vede chiar promițându-i-se sărbătorește, în chiar această frumoasă manifestație ce i-s'e face.

Nu uită a-și aduce și la acest loc aminte de Acela, care prin grația Sa l'a făcut posibil a ajunge aceste momente sărbătorești, adecă Majestatea Sa care a întărit deja primul vot al Congresului, de aceea încheie urînd Maestății Sale viață îndelungată și fericită, pentru binefacerile de cari a făcut, prin vremuri, părtaşă biserică ortodoxă română. —

Iarăși valuri puternice și întinse de „să trăiască!” răsănară repetit ca răspuns însuflețit la vorbirea Preasfințitului, care mulțumi urărilor prin ridicarea potcapiului și darea binecuvîntării arhieresti.

Măreață fu apoi scena ce urmă:

Muzica militară se respiră într'un semicer larg, grupat după vocile instrumentelor, prefăcându-se în orchestra ce avea să acompanieze cântarea corului, — iar în mijlocul semicercului se aședă puternicul cor seminarial al d-lui profesor *Dima*. Dirigentul *Dima* apăru atunci de-odată peste marea de capete omenști, urcat pe podiul înalt făcut și aședat anume în stradă, și, luminat de întreita lumină a lampelor electrice, a lampionelor și a facelilor, începu executarea „Imnului festiv” publicat de noi în numărul trecut. Era ceva măreț și auți acorurile sărbătorești și energice ale melodiei, executate, în noapte, de acest cor de 140 membri, cu înălțătorea acompaniare a orchestrei militare.

Imnul a plăcut atât de mult, încât publicul involuntar a isbucnit în aplause, ce se repetau perșându-se departe peste mulțime.

Arangîndu-se iarăși de marș, muzica începu un marș voios, și conductul se puse de nou în mișcare, îndreptându-se spre Strada Morii și de aci în piața Hermann, unde s'a terminat.

Totă festivitatea a durat cam o oră și jumătate, fiind o adevărată plăcere pentru marea publică ce a participat la ea.

Săvârșitu-s'a...

—Corespondență particulară a „Telegrafului Român”.—

Arad, 8 Martie n. 1899.

Nu credeam că o să fie, dar iată că ajunserăm timpul, când suntem necesitați a exprima durerul „săvârșitu-s'a”.

Da! săvârșitu-s'a activitatea cea bogată în fapte mărețe a bunului nostru arhieriu *Ioan Meșianu*, căci noi astăzi la orele 12 și 11 minute, rămăserăm orfani, adecă lipsiți de acela carele timp de un pătrariu de secol a prevegheat asupra noastră și a grijit

să nu pieră nici unul dintre cei concreduți prea înțelepți sale păstoriri.

Mulți omeni trec în această viață dintr'o poziție în alta, dar nu se mai face amintire de dînșii; când punem însă atâta pond pe strămutarea episcopului aradan *Ioan Meșianu* la dignitatea de metropolit al Românilor ortodocși din Ungaria și Ardeal, acesta nu poate fi numai întâmplare, nici doră act de curtuosie, ci sigur trebuie să fie un veritabil eflux al recunoștinței, ce a simțit'o și o va simți de aici înainte, din ce în ce mai mult, eparhia Aradului.

Imposanta demonstrație de iubire și stimă nefățără ce a primit-o prea demnul nostru episcop mai alaltă-ieri în biserică noastră catedrală, din partea alor aprôpe 5000 de omeni, protopopi, preoți, învățători, alți inteligenți și popor, acesta a documentat și celor malițioși că aici nu avem de lucru cu un om de rînd, ci cu o persoană superioară, căreia încă fiind vie, trebuie să i-se deede cinstea și recunoștința binemeritată.

N'are lipsă alesul nostru metropolit de laude prin jurnale, dar nici noi nu urmărim ceva scopuri particulari, dacă înregistrăm lucruri de aceste, ci facem acesta pentru istoriograful nepreocupat al timpurilor viitoare, ca acela să nu fie sedus prin scrieri tendențioase și neadeverate.

După entusiasticele manifestațiuni sincere la adresa alesului metropolit, ce le-a vîcut Aradul în Lunia trecută, curtea episcopescă a fost așașicînd bombardată de multifarii deputațiuni. Chiar și malconțenții dela „Tribuna Poporului”, quasi reprezentanți ai nefericitei asociațiuni aradane, în frunte cu dl Mangra & tuti frutti, au aflat de consult, fără multă genă a se presenta și a felicita pre episcopul cel de ei atât de hui-duit, al Aradului, a-i mulțumi pentru înțelepă conducere și ai pofti din suflet (?) mulți, mulți ani și fericiti. Ipocrisia este o însușire bine-primită la noi de mulți omeni, cari de pe buze propoveduesc adevărul. Și pe baza acestei maxime stînd, astfel a privit veritabila societate aradană manifestațiunea anarchiștilor către nou-alesului nostru metropolit. Nu astfel a decurs lucrul în alte părți.

Consistoriul nostru plenar de ieri, așașicînd, cu lacrimi dureroase și-a luat adio dela prea bunul său șef. Toți oficialii de prin singuraticele senate consistoriali au rămas plîngînd, când mult-prevêdătorul lor stăpân, adenc mișcat, și-a luat dela dînșii caldurosul rămas bun. Tinerimea noastră seminarială a rămas așașicînd sdobită, când astăzi a auțit pe stăpânul spunîndu-le ultimele cuvinte povîțuitoare și ultima salutare. Dar adevărata expresiune de iubire și alipire a fost momentul când ilustrul nostru prelat a părăsit reședința episcopescă, respective Aradul. Întrégă inteligența română, bărbați și femei, fără deosebire de confesiune s'au de nuance politice, într'un șir resirat de trăsuri au însoțit pe iubitul nostru prelat dela reședință până la gară. Conducea adecă pe veritabilul mire, a cărui mirsă de sigur îl așteptă cu dor înflăcărât. — Spațiosa gară a Aradului abia cuprinse mulțimea onorațiilor. Lamura inteligenței străine încă fu prezentă. Momentul suprem a fost când în numele damelor din Arad, gentila d-șoră Felicia Beleş a prezentat ilustrului prelat admirabilul buchet. Aplausele frenetice ale publicului întru atâta au mișcat inima nobilă a metropolitului, încât răspunsul de mulțumită a fost des întrerupt de suspinele ce l-le revêrsa inima, parte din durerea despărțirii, parte din bucuria nefățărăi manifestațiuni.

Sunând semnalul de plecare, un întreit „să trăiască” a fost ultimul nostru adio, și omul carele și-a jertfit pentru noi cea mai frumoasă parte a vieții, a dispărut, ca de aici încolo numai prin iubirea sa să mai fie între noi.

Ține-l Dómne în fruntea metropoliei noastre în pace, întreg, cinstit și sănătos, la ani nenumărați, căci întru adevăr merită să l-se dîcă: „Slugă bună și credincioasă! Peste puține ai fost pus, peste multe Te voiu pune întru întru bucuria Dlui Têu!”

Noi cei părășiți de Time, asigurându-Te de nestrămutata noastră iubire și alipire necondiționată, Ți spunem cu marea poet al străbunilor noștri, că

„Semper honos, nomenque tuum, laudes-que manebunt”.
Fidelul diecesan.

Nr. 43—899

[45] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei de cl. III. Fărău, în protopresbiteratul Târnavei, la ordinul Preavenerabilului Consistoriu Archiepiscopal Nr. 8342 B. din 17 Novembre 1898 se publică prin această concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Roman“.

Emolumentele împreunate cu acest post dau suma minimală la an de 435 fl.

Informațiuni mai de aproape se pot lua dela of. protopresbiteral și dela comitetul parochial.

Concurenții au a-și așterne petițiunile instruite conform legilor în vigoare, în termenul deschis, subsemnatului oficiu protopresbiteral (u. p. Küüllóvár.)

Cetatea-de-baltă, 15 Februarie 1899.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al tractului Târnavei, în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Nicolae Todoran,
protopresbiter.

Nr. 6/1899

[43] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei de cl. a III. Sebeșel, protopresbiteratul Sebeșului, se publică concurs cu termen de 30 pe zile dela prima publicare în „Tel. Rom.“

Emolumentul împreunate cu acest post de paroch dau suma anuală de 432 fl. 70 cr. Informațiuni mai detaliate în privința emolumentelor se pot trage dela comitetul parochial și oficiul protopresbiteral.

Concurenții au să-și așternă cere-rile, instruite conform normelor din vigoare, în termenul prefript subsemnatului oficiu protopresbiteral

Sebeș, 21 Ianuarie 1899.

În conțelegere cu comitetul pa-rochial concernent. Oficiul protopres-biteral al Sebeșului.

Sergiu Medean,
ppresbiter.

Neauđit.

191 obiecte admirabile pentru numai
2 fl. 20 cr.

1 splendid **orologiu** aurit cu garanță
pe 3 ani.

1 **lanț aurit.**

1 **admirabilă tabachieră.**

1 **escelentă oglindă de toaletă**
lustruită în etui.

1 **notes** legat în piele engleză.

1 **păreche butoni de mangete**
garn. din aur dublu pa.

1 **păreche butoni de cămași**
garn. din aur dublu prima.

1 **păreche cercei** din aur dublu
prima, cu petri imitate.

1 **garnitură de scris foarte fo-**
lositoare.

1 **săpun de toaletă cu miros fin.**

72 **pene de scris foarte bune**
din oțel în pachetare originală.

25 **cóle hârtie de epistole fină.**

25 **cuvete fine** și 50 **obiecte.**
cari îi trebuesc fiecărei gospodine.

Cele 191 obiecte amintite le liferază
numai pentru 2 fl. 20 cr. (numai orolo-
giul are această valoare) casa de esport
elvețiană

H. Scheuer, Krakau,
Josefsgasse 46.

Ce nu corăspunde se primesce
îndată înapoi. [10] 8—10

„Dotățiunea Clerului“.

(Avis preoțimei noastre.)

Este știut, că **articolul de lege XIV. din 1898 des-**
pre întregirea venitelor parohiale, intră în valoare cu 1
Ianuarie n. 1899. Corporațiunile noastre competente încă nu s'au
pronunțat asupra acceptării sau neacceptării sumelor oferite din
partea statului, ca întregire, căci legea este facultativă. Fiind timpul
înaintat, Consistoriul arhidiecesan trimite în zilele acestea blanchete
nóue pentru adunarea datelor privitoare la venitele sigure ale sin-
guraticelor parohii, ca astfel să se pótă judeca pe base de date
temeinice. Ca să se pótă purcede în chip corespondător la umplerea
datelor de lipsă și să se pótă induce tóte fără eventuala păgubire a
celor îndreptățiți, este fără îndoială necesar, ca se cunóscă toți
parohii,

legea însași,

în tóte amănuntele ei. În scopul acesta a tradus dl Dr. **Elie Cristea**
acest articlu de lege, pe care îl recomandăm în atențiunea tuturor,
pe cari îi privesce. Traducerea a apărut în tipografia arhidiecesană
și se póte procura cu prețul de 20 cr. + 3 cr. pentru porto, atât
dela traducător, cât și dela librăria arhidiecesană.

Au apărut:

**Anuar
financiar și economic**pe
1898redactat de
Petra Petrescu.

Anul V.

Prețul fl. 1.20.

De vândare la

Tipografia și librăria arhidiecesană, Sibiu.

**Un capitol
din
contabilitatea dublă**

de

I. C. Panțu,profesor la școla comercială superiőră din
Brașov.

Prețul 50 cr.

**Din
„Biblioteca pentru toți“,**sub direcțiunea literară a d-lui D. Stăncescu au apărut
până acum:

- Nr. 1 *Povești alese* de Andersen;
Nr. 2 *Pasările noastre* (legende), de S. Fl. Marian;
Nr. 3 *Cântece și plângeri*, I. (poesii) de M. Zamfirescu;
Nr. 4 și 5 *Despre educație*, pe Herbert Spencer;
Nr. 6 *Îcône șterse* (nuvele) de A. Vlahuță;
Nr. 7 *De prin veacuri*, I (nuvele) de Carmen Sylva;
Nr. 8 *România, Roma, Piza* etc. de Michelet;
Nr. 9 *Castelul Peleş*, descrierea de Leo Bachelin;
Nr. 10 *Nuvele și schițe* de T. Maiorescu;
Nr. 11 *Din tinerețe* etc. nuvele de André Theuriet;
Nr. 12 *Nuvele* de M. Demetrescu;
Nr. 13 *Nuvele romane* de Duiliu Zamfirescu;
Nr. 14 *Antichitatea romană* de Wilkins;
Nr. 15 *Proză și poezii* de Gr. M. Alexandrescu;
Nr. 16 *Povestea vorbii* I. proverbe de Anton Pann;
Nr. 17 *Istoriore* de d-na Colomb;
Nr. 18 *Schițe umoristice* de Dumitru Teleor;
Nr. 19 *La ce visează fetele*, teatru de Alfred de Musset;
Nr. 20 *Legende istorice*, de D. Bolintineanu;
Nr. 21 *Ombra*, roman de Genevraye
Nr. 22 *Căl. împrej. Odăii mele*, roman de Maistre-Havir;
Nr. 23 și 24 *Din viața meseriașilor*, nuvele de P. Bănăceanu;
Nr. 25 *Povestea vorbii* II. proverbe de Anton Pann;
Nr. 26 *Biografiile ómenilor celebri*;
Nr. 27 *Antichitatea greacă* de Mahaffy;
Nr. 28—33 *Opere complete*, de Creangă;
Nr. 34 *Istorie*, de Jonescu-Gion;
Nr. 35 *La gura sobei*, snóve de Dumitru Stăncescu;
Nr. 36 *Povești de Crăciun*;
Nr. 37 *Proză și epigrame*, de Radu D. Rosetti;
Nr. 38 *Werther* roman de Goethe;
Nr. 39 *Povestea vorbii* II. (ultim.) proverbe de A. Pann;
Nr. 40 *De prin veacuri* II. (ultim.) nuvele de Carmen Sylva;
Nr. 41 *Noțiuni asupra științelor* de Huxley;
Nr. 42 *Doruri și amoruri* I. poesii de Depărățeanu;
Nr. 43 și 44 *Modele de discursuri rom.* de Adamescu;
Nr. 45 *Doruri și amoruri*, II. (ultim.), poesii de Depărățeanu;
Nr. 46 *Dușmanii nostri*, de Dr. Urechia
Nr. 47 *Cântece și plângeri* II. (ultim.) poesii de M. Zamfirescu;
Nr. 48—49 *Modele de discursuri străine* de Gr. Adamescu;
Nr. 50 *Convorbiri despre artă*, I. de Pecaut și Baude;
Nr. 51 *Din góna vieții* I., nuvele și poesii de A. Vlahuță;
Nr. 52 *Prietene* roman de François Coppée;
Nr. 53 *Doi trandafiri*, nuvele de Wil-denbruch;
Nr. 54 *Patriotul*, morală de Bourde;
Nr. 55 *Din inimă*, poesii de Radu D. Rosetti;
Nr. 56 *Convorbiri despre artă* II. (ultim) de Pecaut și Baude;
Nr. 57 *Din goana vieții* II. nuvele de A. Vlahuță;
Nr. 58 *Schițe ușore* de Caragiale;
Nr. 59 *Din góna vieții*, III. (ultim) nuvele de A. Vlahuță;
Nr. 60 *Manon Lescaut*, I. roman de Abatele Prévost;
Nr. 61 *Trotoarul Bucur.*, nuvele de D. R. Rosetti (Max);
Nr. 62 *Enoch Arden*, poemă de Tenyson
Nr. 63 *Sătire și teatru* de D. C. Ollanescu (Ascanio);
Nr. 64 *Spre primăvară* poesii de Costin;
Nr. 65 *Manon Lescaut* vol. II. roman de Prévost;
Nr. 66 *Manon Lescaut*, vol. III. (ultim.) de Prévost
Nrii 67—69 *Minunile universului*, vol. I. II. III. istoria naturală)
Nr. 70 *Legenda țeranilor* de P. Dulfu;
Nr. 71 *Ce este frumseța*, artă de Const. Stăncescu;
Nr. 72 *Cugetări noi asupra popórelor vechi*, *Egiptul*, geografie de Buzoianu;
Nr. 73—74 *Dan* partea I. roman de A. Vlahuță;
Nr. 75 *Armonii intime*, poesii de A. Sihleanu;
Nr. 76—77 *Dan*, partea II. roman de A. Vlahuță;
Nr. 78 *Ginerele lui Poirier*, de Augier & Sandeau;
Nr. 79 *Nastratin Hogea* de A. Pann;
Nr. 80—84 *Cioci vechi și noi*, roman de Filemon;
Nr. 85 *Biografiile scriitorilor rom.* de Adamescu;
Nr. 86 *Ce povestesc pădurea*, nuvele de Putlitz;
Nr. 87 *Berberii Hesperidele*, geografie de G. T. Buzoianu;
Nr. 88—89 *Denisa* teatru de Duma (Al. fiul);
Nr. 90 *Poeme*, de H. G. Leca;
Nr. 91 *Geniile științei și industriei*, biografii de Gastineau;
Nr. 92 *Sincere*, poesii de R. D. Rosetti;
Nr. 93—94 *Povestea lui Moș Albu* de A. Pann;
Nr. 95 *Cartagena-Cyrena*, geografie de G. T. Buzoian;
Nr. 96—97 *Paul și Virginia*, roman de B. de St. Pierre;
Nr. 98 *De demult*, poesii de Stavri;
Nr. 99 *Apostol*, poemă de Petöfi;
Nr. 100 *Carte de chipuri fără chipuri*, povești de Andersen;
Nr. 101—102 *Metamorfosele* de Ovid;
Nr. 103—104 *Poveste tristă* de Francois Coppee;
Nr. 105—106 *Mic vocabular militar român-frances-ruso-turc* de * * *
Nr. 107 *Despre prietinie* de Cicerone;
Nr. 108 *Animalele celebre* de Müller;
Nr. 109 *Teatru* v. II. R. D. Rosetti (Max);
Nr. 110 *Gloriele muzice* de * * *
Nr. 111 *Poesii* de Th. M. Stoenescu;
Nr. 112—113 *Introducere la studiul Științelor fizice* de Morand;
Nr. 114 *Linștea suflăscă* de Seneca;
Nr. 115 *Alte schițe umoristice* de Dumitru Teleor;
Nr. 116—117 *Lubire* de Vlahuță;
Nr. 118 *Fleacuri*, amintiri duióse, schițe și novelete de V. Pop;
Nr. 119 *Robia Peleşului* de Carmen Sylva, traducere de Elena Radu Rosetti;
Nr. 120 *Un leu și un zlot*, comedie într'un act (localizare) de D. Rosetti;
Nr. 121—122 *Notițe și fragmente literare* de I. L. Caragiale;
Nr. 123 *Biografiile Mamelor ómenilor celebri*;
Nr. 124 *Intrebuințarea vieții* de I. Lubbok;
Nr. 125 *Povestea Mavroghenescă* de Pitartul Hristache;
Nr. 126—127 *Poesii* de Bălăcescu;
Nr. 128—137 *Codul civil-român*, adnotat de Hamangiu;
Nr. 138 *Suspine* (poesii populare din Basarabia) de George Madan.
Nr. 139—148 *Procedura civilă adnotată, cu index* de Hamangiu;
Nr. 149—151 *Legea timbrului adnotată, cu index* de Hamangiu;
Nr. 149—151 *Legea jud. de pace adnotată cu index* de Hamangiu;
Nr. 149—151 *Legea autentică actelor, adnotate* de Hamangiu;
Nr. 152—155 *Despre Fanarioți* de Zaltoni;
Nr. 156 *Cronicile Doctorului*; de Dr. Urechia;
Nr. 157—158 *Mic vocabular frances-rom.* de Ploetz—Leist;
Nr. 159 *Chronologie Calendare* de Szavlovski;
Nr. 160—161 *Povește cătră săteni* de D. R. Rozeti (Max);
Nr. 162—165 *Viața la țeră* (roman) de Duiliu Zamfirescu;
Nr. 166—178 *Dicționar frances-român*, ed. II. de Urechia;

Un număr costă 16 cr.

Se află de vândare în

Librăria Tipografiei arhidiecesane, Sibiu.